

(สำเนา)

เลขที่รับ ๔๒๘๐/๒๕๕๓ วันที่ ๑๘ มี.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๔/๓๔๖๓

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี

ทำเนียบรัฐบาล กทม. ๑๐๓๐๐

๑๗ มีนาคม ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน

เรียน เลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

อ้างถึง หนังสือสำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร ที่ สผ ๐๐๑๔/๒๘๓๖ ลงวันที่ ๕ มีนาคม ๒๕๕๓

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

ซึ่งนายกรัฐมนตรีลงนามรับรองแล้ว

ตามที่สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎรได้ส่งร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. (นายวงศ์ เดชกิจวิกรม กับคณะ เป็นผู้เสนอ) ไปเพื่อนายกรัฐมนตรีพิจารณาลงนามรับรองเนื่องจากเป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับการเงิน นั้น

สำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีได้นำกราบเรียนนายกรัฐมนตรีพิจารณาและลงนามรับรองร่างพระราชบัญญัติฉบับดังกล่าวแล้ว ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ลงชื่อ) ภราดา เณรบำรุง

(นายภราดา เณรบำรุง)

รองเลขาธิการนายกรัฐมนตรีฝ่ายบริหาร

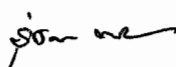
ปฏิบัติราชการแทน เลขาธิการนายกรัฐมนตรี

สำนักประสานงานการเมือง

โทร. ๐ ๒๒๘๘ ๔๔๒๗

โทรสาร ๐ ๒๒๘๒ ๓๖๗๒

สำเนาถูกต้อง

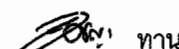

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิโชติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักการประชุม

พรประภา พิมพ์

ทวน

ตรวจ

(สำเนา)

เลขรับ ๔๐/๒๕๕๓ วันที่ ๓ มี.ค. ๒๕๕๓

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

สภาผู้แทนราษฎร

ถนนอุทองใน ดุสิต กทม. ๑๐๓๐๐

๓ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๓

เรื่อง ร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ.

กราบเรียน ประธานสภาผู้แทนราษฎร

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ร่างพระราชบัญญัติ

๒. บันทึกหลักการและเหตุผล

๓. บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ข้าพเจ้ากับคณะขอเสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. พร้อมด้วยบันทึกหลักการและเหตุผล และบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติประกอบกันมา เพื่อได้โปรดนำเสนอสภาผู้แทนราษฎรพิจารณาและหากสภาผู้แทนราษฎรลงมติเห็นชอบแล้ว ก็ขอได้โปรด นำเสนอวุฒิสภาพิจารณาตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยต่อไป

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ลงชื่อ) วรงค์ เดชกิจวิกรม ผู้เสนอ

(นายวรงค์ เดชกิจวิกรม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สุพัชรี ธรรมเพชร ผู้เสนอ (ลงชื่อ) ชุมพล กาญจนะ ผู้เสนอ

(นางสาวสุพัชรี ธรรมเพชร)

(นายชุมพล กาญจนะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) เจือ ราชสีห์ ผู้เสนอ (ลงชื่อ) สงกรานต์ จิตสุทธิภากร ผู้เสนอ

(นายเจือ ราชสีห์)

(นายสงกรานต์ จิตสุทธิภากร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ทศพล เพ็งส้ม ผู้เสนอ
(นายทศพล เพ็งส้ม)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ผ่องศรี ธาราภูมิ ผู้เสนอ
(นางสาวผ่องศรี ธาราภูมิ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) อองอาจ วงษ์ประยูร ผู้เสนอ
(นายอองอาจ วงษ์ประยูร)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สัญชัย อินทรสุด ผู้เสนอ
(นายสัญชัย อินทรสุด)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ภูขงค์ รุ่งโรจน์ ผู้เสนอ
(นายภูขงค์ รุ่งโรจน์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) สุกิจ อัดโถปกรณ์ ผู้เสนอ
(นายสุกิจ อัดโถปกรณ์)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์ ผู้เสนอ
(นายธีระชาติ ปางวิรุฬห์รักษ์)

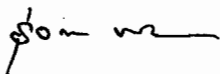
สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ยศศักดิ์ ชีววิญญู ผู้เสนอ

(นายยศศักดิ์ ชีววิญญู)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

สำเนาถูกต้อง

(นางสาวรุ่งนภา ชันธิชาติ)

ผู้อำนวยการกลุ่มงานระเบียบวาระ

สำนักงานการประชุม

(ลงชื่อ) ปรีชญา ขำเจริญ ผู้เสนอ
(นางสาวปรีชญา ขำเจริญ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) นิภา พริ้งศุลกะ ผู้เสนอ
(นางนิภา พริ้งศุลกะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) กัลยา รุ่งวิจิตรชัย ผู้เสนอ
(นางสาวกัลยา รุ่งวิจิตรชัย)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) ปัญญวัฒน์ บุญมี ผู้เสนอ
(นายปัญญวัฒน์ บุญมี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) พงศ์เวช เวชชาชีวะ ผู้เสนอ
(นายพงศ์เวช เวชชาชีวะ)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

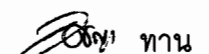
(ลงชื่อ) สาคร เกี้ยวข้อง ผู้เสนอ
(นายสาคร เกี้ยวข้อง)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

(ลงชื่อ) มารุต บุญมี ผู้เสนอ
(นายมารุต บุญมี)

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร พรรคประชาธิปัตย์

พรประภา พิมพ์

ชาน ตรวา

บันทึกหลักการและเหตุผล
ประกอบร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค
พ.ศ.

หลักการ

ให้มีกฎหมายว่าด้วยองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

เหตุผล

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

“กรรมการ” หมายความว่า กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

“ผู้อำนวยการ” หมายความว่า ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

“รัฐมนตรี” หมายความว่า รัฐมนตรีผู้รักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๔ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้

หมวด ๑

การบริหารและการดำเนินงาน

ส่วนที่ ๑

องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๕ ให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค” เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานอิสระจากหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ มีวัตถุประสงค์ให้ความเห็นในการตราและบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค ตามมาตรา ๑๖ วรรคหนึ่ง รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๖ ให้องค์การมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง

มาตรา ๗ กิจการขององค์การไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างขององค์การต้องได้รับผลประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน

มาตรา ๘ เงินและทรัพย์สินในการดำเนินงานขององค์การ ประกอบด้วย

(๑) เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ไม่น้อยกว่าห้าบาทต่อหัวประชากร

(๒) ดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินขององค์การ

(๓) รายได้อื่น

มาตรา ๕ รายได้ขององค์การไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น

ทรัพย์สินขององค์การเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินหรือทรัพย์สินตามมาตรา ๘ (๒) และ (๓) ขององค์การให้เป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การ

ให้องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การ

บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยใช้เงิน ตามมาตรา ๘ (๑) ให้ตกเป็นที่ราชพัสดุ แต่องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้ และจัดหาประโยชน์ได้

มาตรา ๑๐ การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

ให้องค์การจัดทำบัญชีตามหลักสากล และจัดให้มีการตรวจสอบภายในเกี่ยวกับการเงิน การบัญชี และการพัสดุขององค์การ ตลอดจนรายงานผลการตรวจสอบให้คณะกรรมการทราบอย่างน้อยหกเดือนต่อครั้ง

ให้องค์การจัดทำงบการเงินซึ่งอย่างน้อยต้องประกอบด้วยงบดุลและบัญชีทำการส่งผู้สอบบัญชีภายในหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี

ในทุกกรอบปีให้สำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินหรือบุคคลภายนอกตามที่คณะกรรมการแต่งตั้งด้วยความเห็นชอบของสำนักงานการตรวจเงินแผ่นดินเป็นผู้สอบบัญชีและประเมินผลการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การ และจัดทำรายงานผลเสนอต่อคณะกรรมการ

ภายในหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันสิ้นปีบัญชีของทุกปี ให้องค์การทำรายงานประจำปีเสนอต่อคณะกรรมการเพื่อเสนอต่อรัฐมนตรีเพื่อทราบ โดยแสดงงบการเงินและบัญชีทำการที่ผู้สอบบัญชีรับรองว่าถูกต้องแล้ว พร้อมทั้งรายงานของผู้สอบบัญชี รวมทั้งแสดงผลงานขององค์การในปีที่ล่วงมาด้วย

ส่วนที่ ๒

คณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๑ ให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคขึ้นคณะหนึ่งประกอบด้วยประธานกรรมการคนหนึ่ง และกรรมการอื่นอีก ๑๔ คน ซึ่งได้รับเลือกจากบุคคลที่เป็นผู้แทนองค์กรผู้บริโภคที่ดำเนินงานอย่างต่อเนื่องเป็นเวลาไม่น้อยกว่าสองปี และเป็นผู้ที่มีความรู้ และประสบการณ์ในการทำงาน

คุ้มครองผู้บริโภคเป็นที่ประจักษ์ ทั้งนี้ กรรมการต้องมาจากตัวแทนขององค์กรผู้บริโภคจากภูมิภาคไม่น้อยกว่าเจ็ดคน และต้องคำนึงถึงการมีส่วนร่วมของทั้งหญิงและชาย

เมื่อมีการประชุมคณะกรรมการครั้งแรก ให้กรรมการตามวรรคหนึ่ง เลือกกันเองเป็นประธานกรรมการ และรองประธานกรรมการหนึ่งคน

ให้ผู้อำนวยความสะดวกเป็นเลขานุการของคณะกรรมการ และผู้อำนวยความสะดวกแต่งตั้งพนักงานหรือลูกจ้างขององค์กรไม่เกินสองคนเป็นผู้ช่วยเลขานุการได้

มาตรา ๑๒ กรรมการตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ต้องมีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่ต่ำกว่ายี่สิบห้าปีบริบูรณ์ ในวันที่ได้มีการเสนอชื่อผู้แทนที่จะรับเลือกเป็นกรรมการ มาตรา ๒๖ (๒)

(๒) ลักษณะต้องห้าม

(ก) เป็นบุคคลล้มละลาย

(ข) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ

(ค) ดิคาเสพคดีให้โทษ

(ง) เคยได้รับโทษจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก เว้นแต่เป็นโทษสำหรับความผิดที่ได้กระทำโดยประมาทหรือความผิดลหุโทษ

(จ) เคยถูกไล่ออก ปลดออก หรือให้ออกจากราชการ หน่วยงานของรัฐหรือรัฐวิสาหกิจ

(ฉ) เคยต้องคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลให้ทรัพย์สินตกเป็นของแผ่นดินเพราะรื้อขายผิดปกติหรือมีทรัพย์สินเพิ่มขึ้นผิดปกติ

(ช) เป็นผู้ประกอบธุรกิจตามกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองผู้บริโภค

(ซ) เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา ข้าราชการการเมือง สมาชิกสภาท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น หรือดำรงตำแหน่งในพรรคการเมือง หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคการเมือง

มาตรา ๑๓ กรรมการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับเลือกใหม่ได้แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

ให้กรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่ากรรมการซึ่งได้รับเลือกใหม่เข้ารับหน้าที่

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

(๑) ตาย

(๒) ลาออก

(๓) พ้นจากการเป็นผู้แทนองค์กรผู้บริโภคตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง

(๔) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๒

(๕) คณะกรรมการมีมติให้ออกด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการทั้งหมด เพราะเหตุประพฤติก่อมลพิษหรือหายนความสามารถ

ในกรณีที่กรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ผู้ที่ได้รับเลือกตามมาตรา ๒๖ (๓) หรือ (๔) แล้วแต่กรณี ที่อยู่ลำดับถัดไปจากกรรมการซึ่งพ้นจากตำแหน่งเข้าดำรงตำแหน่งแทน หากไม่มีผู้ได้รับเลือกในลำดับถัดไปให้ดำเนินการเลือกใหม่ตามมาตรา ๒๖ และให้ผู้ที่ได้รับเลือกอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการเหลืออยู่ไม่ถึงหนึ่งร้อยยี่สิบวันจะไม่ดำเนินการเลือกก็ได้

มาตรา ๑๕ คณะกรรมการมีอำนาจหน้าที่ตามวัตถุประสงค์ที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๕ รวมทั้งมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

(๑) กำหนดนโยบาย และกำกับดูแลการดำเนินงานขององค์กรให้เกิดการจัดการที่ดีและบรรลุมูลค่าประสงคตามหน้าที่

(๒) อนุมัติแผนงานหลัก แผนการดำเนินงานและแผนการเงินและงบประมาณประจำปีขององค์กร

(๓) ให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค

(๔) ส่งเสริมและสนับสนุนองค์กรผู้บริโภคในการคุ้มครองผู้บริโภคให้เกิดขึ้นอย่างน้อยในทุกรัฐ

(๕) ส่งเสริมความร่วมมือและการประสานงานระหว่างหน่วยราชการ องค์กร เอกชน และองค์กรอื่นในการส่งเสริมผู้บริโภคและการคุ้มครองผู้บริโภค

(๖) จัดให้มีการประชุมสมัชชาตัวแทนองค์กรผู้บริโภคอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้งเพื่อประเมินการทำงานด้านการคุ้มครองผู้บริโภคขององค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค ติดตามตรวจสอบการทำงานของหน่วยงานรัฐที่ทำหน้าที่คุ้มครองผู้บริโภค และเพื่อเสนอแนะแนวทางในการคุ้มครองสิทธิผู้บริโภคแก่หน่วยราชการ รัฐวิสาหกิจ ราชการส่วนท้องถิ่น หรือหน่วยงานอื่นของรัฐ เพื่อดำเนินการใด ๆ ในการคุ้มครองผู้บริโภค

(๗) ส่งเสริมการศึกษา การวิจัย และการเผยแพร่ความรู้ในการคุ้มครองผู้บริโภค

(๘) จัดทำรายงานเฉพาะกรณี รายงานประจำปี เพื่อประเมินสถานการณ์ผู้บริโภคนอกต่อ คณะรัฐมนตรี รัฐสภา และเผยแพร่ต่อสาธารณชน

(๙) สนับสนุนการใช้มาตรการทางกฎหมายในการคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งทำการฟ้องคดีแทนผู้บริโภค เพื่อประโยชน์สาธารณะที่มีผลกระทบต่อสังคมโดยรวม และให้ได้รับยกเว้นค่าฤชาธรรมเนียมทั้งปวง ทั้งนี้ ต้องไม่ขัดแย้งกับอำนาจการฟ้องคดีของคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคตามพระราชบัญญัติคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ๒๕๒๒

(๑๐) ออกระเบียบ ข้อบังคับ ประกาศ หรือข้อกำหนดเกี่ยวกับองค์การในเรื่องดังต่อไปนี้

(ก) การบริหารงานทั่วไปขององค์การ

(ข) การกำหนดเงินเดือนและประโยชน์ตอบแทนอื่นของผู้บริหาร

(ค) การกำหนดตำแหน่ง คุณสมบัติเฉพาะตำแหน่ง อัตราเงินเดือน ค่าจ้างและเงินอื่นของพนักงานและลูกจ้าง

(ง) การคัดเลือก การบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอน วินัยและการลงโทษทางวินัย การออกจากตำแหน่ง การร้องทุกข์และการอุทธรณ์การลงโทษของพนักงานและลูกจ้าง รวมทั้งหลักเกณฑ์วิธีการ และเงื่อนไขในการจ้างลูกจ้าง

(จ) การบริหารและจัดการ การเงิน การพัสดุ และทรัพย์สินขององค์การ รวมทั้งการบัญชี และการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญ

(ฉ) การจัดสวัสดิการและสิทธิประโยชน์อื่นของพนักงานและลูกจ้าง

(ช) ขอบเขตอำนาจหน้าที่และระเบียบเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ตรวจสอบภายใน

(๑๑) จัดให้มีการประเมินผลการปฏิบัติงานของผู้บริหาร

ระเบียบเกี่ยวกับการจำหน่ายทรัพย์สินจากบัญชีเป็นสูญตามวรรคหนึ่ง (๑๐) (จ) ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ที่คณะรัฐมนตรีกำหนด

มาตรา ๑๖ ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์กรมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ เป็นสมควรรตราและบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้หน่วยงานดังกล่าวเสนอเรื่องนั้นต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณา

ให้หน่วยงานที่ได้รับความเห็นตามวรรคหนึ่ง รายงานผลการพิจารณาและการดำเนินการตามความเห็นนั้นต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาอันสมควร

มาตรา ๑๗ การประชุมของคณะกรรมการต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุมคณะกรรมการ ถ้าประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้รองประธานกรรมการเป็นประธานในที่ประชุม ถ้ารองประธานกรรมการไม่มาประชุมหรือไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้กรรมการที่มาประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งเป็นประธานในที่ประชุม

ในการวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุมให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการคนหนึ่งให้มีเสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ในการประชุม ถ้ามีการพิจารณาเรื่องที่กรรมการผู้ใดมีส่วนได้เสีย กรรมการผู้นั้นไม่มีสิทธิเข้าประชุม

มาตรา ๑๘ คณะกรรมการจะแต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อปฏิบัติการอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่คณะกรรมการมอบหมายก็ได้

การประชุมคณะอนุกรรมการให้นำมาตรา ๑๖ มาใช้บังคับโดยอนุโลม

ส่วนที่ ๓

ผู้อำนวยการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

มาตรา ๑๙ ให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานขององค์การ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในองค์การ

ให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการจากบุคคลที่มีคุณสมบัติและไม่มีลักษณะต้องห้ามดังต่อไปนี้

(๑) คุณสมบัติ

(ก) มีสัญชาติไทย

(ข) มีอายุไม่เกินหกสิบห้าปีบริบูรณ์ในวันที่ได้รับการแต่งตั้ง

(ค) มีความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์เหมาะสมในการบริหารกิจการขององค์การ

ตามมาตรา ๕

(๒) ลักษณะต้องห้าม

(ก) มีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใดตามมาตรา ๑๒(๒)

(ข) เป็นผู้มีส่วนได้เสียในกิจการที่กระทำกับองค์การ

มาตรา ๒๐ ให้ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้

เมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลงและยังไม่มีแต่งตั้งผู้อำนวยการคนใหม่ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานขององค์การคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน

มาตรา ๒๑ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ผู้อำนวยการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามอย่างหนึ่งอย่างใด ตามมาตรา ๑๕ วรรคสอง
- (๔) ไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ หรือไม่ผ่านการประเมิน ทั้งนี้ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

มาตรา ๒๒ ผู้อำนวยการมีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) บริหารกิจการขององค์การให้เป็นไปตามกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของคณะกรรมการ
- (๒) ดำเนินการเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล การเงิน การงบประมาณ และการบริหารด้านอื่นขององค์การ ตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด
- (๓) วางระเบียบเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การเท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมาย นโยบาย มติ ข้อบังคับ ระเบียบ และประกาศของคณะกรรมการ
- (๔) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่พระราชบัญญัตินี้บัญญัติให้เป็นอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการหรือตามที่คณะกรรมการมอบหมาย

มาตรา ๒๓ ให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนขององค์การในกิจการขององค์การที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่ผู้อำนวยการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้

หมวด ๒
คณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๒๔ ให้มีคณะกรรมการสรรหา ประกอบด้วย

- (๑) เลขาธิการคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภค
- (๒) นายกสภาทนายความ
- (๓) ประธานกรรมการสถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน
- (๔) ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน
- (๕) ประธานสถาบันสิ่งแวดล้อมไทย
- (๖) ประธานสภาการหนังสือพิมพ์แห่งชาติ
- (๗) ประธานสภาองค์กรพัฒนาเด็กและเยาวชนในพระบรมราชูปถัมภ์
- (๘) ผู้จัดการกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
- (๙) ผู้อำนวยการสถาบันคุ้มครองผู้บริโภคในกิจการโทรคมนาคม

ในกรณีที่กรรมการสรรหาตามวรรคหนึ่งไม่อยู่หรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ให้คณะกรรมการสรรหาประกอบด้วยกรรมการสรรหาที่เหลืออยู่ แต่ต้องไม่น้อยกว่าห้าคน

กรรมการสรรหาไม่มีสิทธิได้รับการเลือกเป็นกรรมการ

ให้คณะกรรมการสรรหาเลือกกรรมการสรรหาคนหนึ่งเป็นประธานกรรมการสรรหา

ให้ผู้อำนวยการเป็นเลขานุการคณะกรรมการสรรหา

ให้องค์กรทำหน้าที่สำนักงานเลขานุการของคณะกรรมการสรรหา

มาตรา ๒๕ ให้คณะกรรมการสรรหามีอำนาจหน้าที่ ดังต่อไปนี้

- (๑) กำหนดหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลา ตลอดจนดำเนินการอื่นใดตามมาตรา ๒๖
- (๒) แต่งตั้งคณะอนุกรรมการเพื่อให้ปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการสรรหามอบหมาย

มาตรา ๒๖ การเลือกกรรมการตามมาตรา ๑๐ วรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินการดังต่อไปนี้

- (๑) จัดให้องค์กรผู้บริโภคที่ประสงค์ส่งผู้แทนเข้ารับการเลือกเป็นกรรมการมาขึ้นทะเบียน
- (๒) จัดให้องค์กรผู้บริโภคตาม (๑) เสนอชื่อผู้แทนที่จะเลือกเป็นกรรมการอย่างหนึ่งอย่างใด ดังนี้
 - (ก) กรรมการองค์กรอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคจำนวนหนึ่งคน

(ข) กรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคเขตจำนวนหนึ่งคน

(๓) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์กรผู้บริโภคที่ขึ้นทะเบียนตาม (๒) (ก) เลือกกันเองให้ได้จำนวนเจ็ดคน

(๔) จัดให้ผู้ซึ่งมีหนังสือมอบหมายให้เป็นผู้แทนขององค์กรผู้บริโภคที่ขึ้นทะเบียนตาม (๒) (ข) เลือกกันเองในแต่ละเขตให้เหลือเขตละหนึ่งคน

(๕) ประกาศกำหนดพื้นที่ของประเทศออกเป็นแปดเขต โดยให้กรุงเทพมหานครเป็นหนึ่งเขต ส่วนเขตอื่น ๆ ให้กำหนดพื้นที่ตามแนวเขตจังหวัดที่ติดต่อกันโดยมีจำนวนราษฎรในแต่ละเขตใกล้เคียงกัน

การดำเนินการตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และระยะเวลาที่คณะกรรมการสรรหาประกาศกำหนด

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๒๗ ในวาระเริ่มแรกให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๒๔ เพื่อดำเนินการเลือกคณะกรรมการตามมาตรา ๑๑ วรรคหนึ่ง ภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

มาตรา ๒๘ ในวาระเริ่มแรกก่อนที่องค์การจะได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปีให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดทำแผนการดำเนินการของคณะกรรมการและแผนการจัดตั้งและการบริหารงานขององค์การเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการบริหารงานตามแผนดังกล่าว

ให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอตามความจำเป็น

.....

.....

บันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญ
ของร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค

พ.ศ.

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรและคณะได้เสนอร่างพระราชบัญญัติองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค พ.ศ. ต่อสภาผู้แทนราษฎร และได้จัดทำบันทึกวิเคราะห์สรุปสาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติตามมาตรา ๑๔๒ วรรคห้า ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย ดังต่อไปนี้

๑. เหตุผลและความจำเป็นในการเสนอร่างพระราชบัญญัติ

โดยที่มาตรา ๖๑ วรรคสอง ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ ได้บัญญัติให้มีองค์การเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภคที่เป็นอิสระจากหน่วยงานของรัฐซึ่งประกอบด้วยตัวแทนผู้บริโภค ทำหน้าที่ให้ความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาของหน่วยงานของรัฐในการตราและการบังคับใช้กฎหมายและกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค ทั้งนี้ ให้รัฐสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินการขององค์การอิสระดังกล่าวด้วย สมควรตรากฎหมายจัดตั้งองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค เพื่อทำหน้าที่ดังกล่าวตามบทบัญญัติของรัฐธรรมนูญ

๒. สาระสำคัญของร่างพระราชบัญญัติ

ร่างพระราชบัญญัตินี้ประกอบด้วยบทบัญญัติจำนวน ๒๘ มาตรา มีสาระสำคัญ ดังนี้

๒.๑ กำหนดให้พระราชบัญญัตินี้มีผลใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา (ร่างมาตรา ๒)

๒.๒ กำหนดให้จัดตั้งองค์การขึ้นเรียกว่า “องค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค” มีฐานะเป็นนิติบุคคล โดยเป็นหน่วยงานอิสระจากหน่วยงานของรัฐที่ไม่ใช่ส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ มีวัตถุประสงค์ให้ความเห็นในการตราและบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และให้ความเห็นในการกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภค รวมทั้งตรวจสอบและรายงานการกระทำหรือละเลยการกระทำอันเป็นการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๕)

๒.๓ กำหนดให้องค์การมีสำนักงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร หรือจังหวัดใดจังหวัดหนึ่ง (ร่างมาตรา ๖)

๒.๔ กำหนดให้กิจการขององค์การไม่อยู่ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยแรงงานสัมพันธ์ กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน ทั้งนี้ ผู้อำนวยการ พนักงานและลูกจ้างขององค์การต้องได้รับผลประโยชน์ตอบแทนไม่น้อยกว่าที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองแรงงาน กฎหมายว่าด้วยการประกันสังคม และกฎหมายว่าด้วยเงินทดแทน (ร่างมาตรา ๙)

๒.๕ กำหนดเกี่ยวกับเงินและทรัพย์สินในการดำเนินกิจการขององค์การ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๖ กำหนดให้รายได้ขององค์การไม่เป็นรายได้ที่ต้องนำส่งคลัง ตามกฎหมายว่าด้วยเงินคลัง กฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ หรือกฎหมายอื่น ทรัพย์สินขององค์การเป็นทรัพย์สินของแผ่นดิน ไม่อยู่ในความรับผิดชอบแห่งการบังคับคดี บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยมีผู้บริจาคให้ หรือได้มาโดยการซื้อหรือแลกเปลี่ยนจากเงินหรือทรัพย์สินดอกผลของเงินหรือรายได้จากทรัพย์สินขององค์การ และรายได้อื่นขององค์การให้เป็นกรรมสิทธิ์ขององค์การ ให้องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้จ่าย และจัดหาประโยชน์จากทรัพย์สินขององค์การ บรรดาอสังหาริมทรัพย์ที่องค์การได้มาโดยใช้เงินอุดหนุนทั่วไปที่รัฐบาลจัดสรรให้ไม่น้อยกว่าห้าบาทต่อหัวประชากรให้ตกเป็นที่ราชพัสดุแต่้องค์การมีอำนาจในการปกครอง ดูแล บำรุงรักษา ใช้จ่าย และจัดหาประโยชน์ได้ (ร่างมาตรา ๙)

๒.๗ กำหนดให้การเก็บรักษาและการใช้จ่ายเงินและทรัพย์สินขององค์การให้เป็นไปตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด (ร่างมาตรา ๑๐)

๒.๘ กำหนดให้มีคณะกรรมการองค์การอิสระเพื่อการคุ้มครองผู้บริโภค (ร่างมาตรา ๑๑)

๒.๙ กำหนดคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๒)

๒.๑๐ กำหนดวาระการดำรงตำแหน่งของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๓)

๒.๑๑ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของกรรมการนอกเหนือจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๑๔)

๒.๑๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๕)

๒.๑๓ กำหนดให้ในกรณีที่ส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ องค์การมหาชน หรือหน่วยงานของรัฐ เป็นสมควรรตราและบังคับใช้กฎหมายหรือกฎ และกำหนดมาตรการต่าง ๆ เพื่อคุ้มครองผู้บริโภคให้หน่วยงานดังกล่าวเสนอเรื่องนั้นต่อคณะกรรมการเพื่อให้ความเห็นประกอบการพิจารณา และให้หน่วยงานรายงานผลการพิจารณาและการดำเนินการตามความเห็นนั้นต่อคณะกรรมการภายในระยะเวลาอันสมควร (ร่างมาตรา ๑๖)

๒.๑๔ กำหนดเกี่ยวกับองค์ประชุมของคณะกรรมการ การเลือกประธานในที่ประชุม การวินิจฉัยชี้ขาดของที่ประชุม และการมีส่วนร่วมได้เสียของกรรมการ (ร่างมาตรา ๑๗)

๒.๑๕ กำหนดเกี่ยวกับการแต่งตั้งคณะกรรมการตามที่คณะกรรมการมอบหมาย (ร่างมาตรา ๑๘)

๒.๑๖ กำหนดให้มีผู้อำนวยการเป็นผู้รับผิดชอบการบริหารกิจการขององค์การ โดยขึ้นตรงต่อคณะกรรมการ มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไปซึ่งงานขององค์การ และเป็นผู้บังคับบัญชาพนักงานและลูกจ้างในองค์การ โดยให้คณะกรรมการเป็นผู้แต่งตั้งผู้อำนวยการ (ร่างมาตรา ๑๙)

๒.๑๗ กำหนดให้ผู้อำนวยการมีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละสี่ปี และอาจได้รับแต่งตั้งใหม่อีกได้ แต่จะดำรงตำแหน่งติดต่อกันเกินสองวาระไม่ได้ และเมื่อตำแหน่งผู้อำนวยการว่างลงและยังไม่มีกรรมการแต่งตั้งผู้อำนวยการคนใหม่ให้คณะกรรมการแต่งตั้งกรรมการคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน ในกรณีที่ผู้อำนวยการไม่อาจปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้คณะกรรมการแต่งตั้งพนักงานขององค์การคนหนึ่งเป็นผู้รักษาการแทน (ร่างมาตรา ๒๐)

๒.๑๘ กำหนดการพ้นจากตำแหน่งของผู้อำนวยการนอกจากการพ้นตำแหน่งตามวาระ (ร่างมาตรา ๒๑)

๒.๑๙ กำหนดอำนาจหน้าที่ของผู้อำนวยการ (ร่างมาตรา ๒๒)

๒.๒๐ กำหนดให้ผู้อำนวยการเป็นผู้แทนขององค์การในกิจการขององค์การที่เกี่ยวข้องกับบุคคลภายนอก แต่ผู้อำนวยการจะมอบหมายให้บุคคลใดปฏิบัติงานในเรื่องใดแทนตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนดก็ได้ (ร่างมาตรา ๒๓)

๒.๒๑ กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๒๔)

๒.๒๒ กำหนดอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา (ร่างมาตรา ๒๕)

๒.๒๓ กำหนดให้คณะกรรมการสรรหาคำเนินเลือกกรรมการ (ร่างมาตรา ๒๖)

๒.๒๔ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดให้มีการประชุมคณะกรรมการสรรหา เพื่อดำเนินการเลือกคณะกรรมการภายในเก้าสิบวัน นับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ (ร่างมาตรา ๒๗)

๒.๒๕ กำหนดให้ในวาระเริ่มแรกก่อนที่องค์การจะได้รับงบประมาณรายจ่ายประจำปี ให้สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคจัดทำแผนการดำเนินการของคณะกรรมการและแผนการจัดตั้งและการบริหารงานขององค์การเสนอต่อคณะรัฐมนตรีเพื่อขอรับเงินอุดหนุนเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการและการบริหารงานตามแผน และให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาจัดสรรงบประมาณรายจ่ายเป็นเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อเป็นค่าใช้จ่ายในการดำเนินการตามแผนที่สำนักงานคณะกรรมการคุ้มครองผู้บริโภคเสนอตามความจำเป็น (ร่างมาตรา ๒๘)